

συμβόλαιο

συμβόλαιο, το, ουσ. [<αρχ. συμβόλαιον, ουδ. του επιθ. συμβόλαιος], το συμβόλαιο·

- *δεν κάνω συμβόλαιο (για κάτι)*, δε δεσμεύομαι για κάτι: «αν είναι ενδιαφέρουσα, μπορεί να την αναλάβω τη δουλειά, αλλά δεν κάνω συμβόλαιο, έτσι;»·

- *ο λόγος του είναι συμβόλαιο*, βλ. λ. [λόγος](#)·

- *σπάω το συμβόλαιο*, λύνω μονομερώς τη σύμβαση που είχα συνομολογήσει με κάποιον ή κάποιους: «επειδή δεν ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις του, έσπασα το συμβόλαιο και ξεκίνησα μόνος μου καινούρια δουλειά»·

- *συμβόλαιο θανάτου*, ανάθεση σε πληρωμένο κακοποιό να δολοφονήσει κάποιον: «βρήκε έναν εγκληματία και μ' ένα συμβόλαιο θανάτου μαζί του, ξεπάστρεψε τον εραστή της γυναίκας του»·

- *συμβόλαιο κάναμε*; ειρωνική παρατήρηση σε άτομο που, επειδή κάποτε το βοηθήσαμε ή το εξυπηρετήσαμε, μας ζητάει συνέχεια βοήθεια ή εξυπηρετήσεις που όμως δεν έχουμε σκοπό ή τη διάθεση να πραγματοποιήσουμε. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το γιατί·

- *συμβόλαιο με το λαό*, προφορική συμφωνία, που καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ανάμεσα στους πολίτες και την κυβέρνησή τους: «ο Αντρέας Παπανδρέου είχε κάνει συμβόλαιο με το λαό»·

- *συμβόλαιο τιμής*, προφορική συμφωνία που στηρίζεται στην αμοιβαία αξιοπιστία αυτών που τη σύναψαν: «έχουν δεσμευτεί με συμβόλαιο τιμής να μην μπαίνει ο ένας στα χωράφια του άλλου»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας